

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 42/2022-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Straku a sudcov Roberta Šorla (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátskou kanceláriou PARA advokáti, s. r. o., Gagarinova 10/A, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Ndt/26/2021 z 30. septembra 2021 a uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4Ndt/27/2021 z 30. septembra 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. decembra 2021 domáha vyslovenia porušenia základného na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 a 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutými uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktoré žiada zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie s tým, že najvyššiemu súdu bude prikázané, aby ho prepustil z väzby na slobodu.

II.

2. Špecializovaný trestný súd uzneseniami z 18. augusta 2021 sťažovateľa ponechal vo väzbe a rozhodol, že sudca tohto súdu [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený z rozhodovania. Proti týmto uzneseniam podal sťažovateľ sťažnosti, ktoré boli pridelené senátu najvyššieho súdu 5Tost. Sťažovateľ v oboch veciach proti sudcovi tohto senátu [REDAKOVANÉ] vzniesol námietku zaujatosti, na čo tento senát uzneseniami z 26. augusta 2021 rozhodol, že sudca [REDAKOVANÉ] nie je vylúčený. Proti týmto uzneseniam podal sťažovateľ sťažnosti, ktoré boli pridelené senátu najvyššieho súdu 2TdoVS/2/2021. Sudca tohto senátu [REDAKOVANÉ] 20. septembra 2021 oznámil svoju zaujatosť, o ktorej rozhodoval senát najvyššieho súdu 4Ndt, ktorý však bol obsadený len dvoma sudcami [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]. Z toho dôvodu predseda tohto senátu [REDAKOVANÉ] požiadal 28. septembra 2021 predsedu najvyššieho

súdu o určenie tretieho člena senátu, keďže do úvahy prichádzajúci členovia zastupujúceho senátu 5T sú vylúčení a tretieho sudcu nemožno doplniť ani zo senátu 1T. Opatrením z 29. septembra 2021 predseda najvyššieho súdu nariadil, aby elektronická podateľňa v spolupráci s oddelením informačných technológií náhodným výberom určila chýbajúceho člena senátu 4T, a to tak, že z tohto výberu budú vylúčení sudcovia trestného kolégia, ktorí nemohli byť súčasťou tohto výberu. Náhodným výberom bol senát 4T doplnený o sudcu [REDACTED] a následne senát v zložení sudcov [REDACTED] namietanými uzneseniami rozhodol, že sudca [REDACTED] nie je vylúčený z rozhodovania.

III.

3. Podľa sťažovateľa uzneseniami najvyššieho súdu došlo k porušeniu jeho práva na osobnú slobodu a práva na slobodu a bezpečnosť z dôvodu nezákonného zloženia senátu, keďže neboli splnené podmienky pre zloženie senátu opatrením, a teda sudca [REDACTED] ako tretí člen senátu 4T nebol určený v súlade s rozvrhom práce najvyššieho súdu. Sťažovateľ uvádza, že podľa rozvrhu práce najvyššieho súdu ak nie je možné doplniť alebo zostaviť senát rozhodujúci o zaujatosti člena päťčlenného senátu, a to ani pri využití zastupovania, určí sa zloženie senátu až potom, ak nie je možné využiť pravidlá zastupovania upravené v rozvrhu práce pre účely doplnenia chýbajúcich členov konkrétneho senátu. Podľa sťažovateľa malo dôjsť k výberu tretieho člena senátu z ďalšieho zastupujúceho senátu, a to zo senátu 2T, pretože výber zloženia senátu opatrením nastupuje ako posledná možnosť. Podľa sťažovateľa malo byť zdôvodnené, prečo ani jeden z členov senátu 2T nemôže doplniť senát 4T, resp. prečo na podklade ani jedného z pravidiel určených pre zastupovanie v rozvrhu nie je vôbec možné bez nutnosti opatrenia predsedu najvyššieho súdu doplniť nekompletný senát.

IV.

4. Hoci sťažovateľ primárne argumentuje porušením svojho práva na zákonného sudcu, domáha sa vyslovenia porušenia základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy a práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 a 3 dohovoru. Takýto argumentačný postup je celkom nesprávny, keďže či už právo na osobnú slobodu alebo právo na zákonného sudcu sú samostatnými aplikovateľnými základnými právami s rozdielnym predmetom ochrany. Obsahom práva na osobnú slobodu je ochrana pred nezákonnou väzbou, ktorá sa prejavuje v rozhodnutiach všeobecných súdov o väzbe. Medzi tieto rozhodnutia možno zahrnúť také rozhodnutia všeobecných súdov, ktoré priamo alebo nepriamo vedú k obmedzeniu osobnej slobody a ktorých právnym základom v podústavnom práve je § 72 ods. 1 Trestného poriadku. Súčasťou procesných záruk týchto väzobných rozhodnutí je i to, aby o väzbe rozhodoval nezávislý a nestranný súd. Záruka takéhoto rozhodnutia sa pri väzbe dosahuje osobitným inštitútom trestného procesného práva podľa § 31 a nasl. Trestného poriadku, ktorého podstata spočíva v možnosti vylúčenia o väzbe rozhodujúceho sudcu, u ktorého možno mať pochybnosť o jeho nezaujatosti. Takéto rozhodnutie je však súčasťou postupu súdu, ktorého výsledkom je rozhodnutie o väzbe podľa § 72 ods. 1 Trestného poriadku. Samostatne len rozhodnutím, podľa ktorého sudca nie je vylúčený z rozhodovania o väzbe, alebo rozhodnutím, ktorým sudca rozhodujúci o vylúčení sudcu rozhodujúceho o väzbe, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 ústavy alebo práva podľa čl. 5 ods. 1 a 3 dohovoru.

5. Namietané rozhodnutia sú bez akéhokoľvek súvisu s porušením základných práv sťažovateľa, ktorých porušenie žiadal vysloviť v ústavnej sťažnosti. Preto je ústavná sťažnosť zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2022

Peter Straka
predseda senátu